

ABN-AMRO maant de samenleving

In de NRC van 2-3 januari j.l. staat een zwanenzang van Caroline Princen, ABN AMRO RvB-lid. Stuitend, voor wie enig inzicht heeft in de Nederlandse banksector. Het artikel is praktisch gesproken een Advertorial. Dat wordt duidelijk, door slechts enkele beweringen aan de feiten te toetsen.

De vergelijking met de Amerikanen is een gotspe. Carolien citeert de overzijde selectief als ze zegt 'gebeurd is gebeurd en dan gaan we door'. Ze vergeet te vertellen dat de US onverwijld drastische ingrepen deed in de in de financiële sector. Inderdaad, in Europa en zeker ook in Nederland, heeft de bankenlobby zich stilgehouden. Echter niet, zoals Carolien aangeeft, om tijdens het scheren geen sneden op te lopen.

Wel om naar de mores van onze moderne democratie, onopvallend te lobbyen bij het openbaar bestuur. De stille kracht van de Nederlandse bankenlobby is meermaals geuid door Herman Wijffels. Dit nadat hij als voorzitter van de bankencommissie had gemerkt, dat het ondoenlijk is om al polderend met de sector zelf- aan fundamentele verandering te werken.

Het succes van de bancaire lobbyisten blijkt uit meerdere feiten. Vooraanstaande, *onafhankelijke* experts (the bankers' new clothes') analyseerden de echte oorzaak van risicogedrag door banken. Terwijl deze van hun klanten eisen dat ze minimaal 60-70% eigen kapitaal aanhouden, is bij de banken zelf de verhouding gedaald van 20% tot 2%. Dezelfde bankexperts geven aan dat dit terug zou moeten naar minimaal 20-30%. In Nederland hebben we het gepresteerd om deze ambitie te beperken tot 4%. Onze niet financieel-onderlegde politici geloven de leugen van bankiers, dat hogere eisen ertoe zouden leiden dat banken minder kredieten zouden kunnen verstrekken.

Carolien verwijst naar een Nederlands gebruik om de vinger op zere plekken te leggen. Blijkbaar komt zij de mensen niet tegen, die nog jarenlang zullen lijden, dankzij het onverantwoordelijk gedrag van banken, toezichthouders en Haagse overheid?. Over bancaire cultuur gesproken: is het gewenst voorbeeldgedrag als een RvB-lid van ABN AMRO de samenleving aanklaagt i.v.m. gebrek aan vertrouwen?

Is Carolien er überhaupt van op de hoogte hoe de crisis elders aangepakt is? Bijvoorbeeld in de Verenigde Arabische Emiraten? Daar heeft het openbaar bestuur verordonneerd dat verlies op schulden fifty-fifty verdeeld wordt tussen bank en schuldenaar. Hier sleept de financiële lobby er blijkbaar heel wat meer uit, dan in zo'n een verlicht autocratisch systeem. Wat vertelt dat ons, over de invloed van banken in onze veelgeprezen democratie?

Tenslotte is er nog de verhoging van die salarissen die AA voorjaar 2014 doorvoerde. Niet alleen is dit het zoveelste teken hoe onze Haagse politici aan de leiband van de bancaire lobbyisten lopen. Ook hebben we niet geleerd dat zo iets nu juist de foute top-experts aantrekt: degenen die gedreven worden door de wens om voortdurend meer geld te verwerven. Old school banking.

Het wachten is nu op het moment dat ABN AMRO weer op de beurs genoteerd zal zijn. Na die laatste stap in het 'veranderingsproces' zal de korte adem van de aandeelhouder opnieuw de agenda

domineren. Dan functioneert de hefboomwerking van het 'grote geld' weer volop. Wie gaat voor ons zorgen, dat dan zo'n grootbank niet langer een 'systeembank' is?

De grote banken zijn ons vertrouwen definitief kwijt. Met recht en reden. De diepgaande hervorming waarmee ze dat vertrouwen hadden kunnen terugwinnen, is door henzelf geblokkeerd. Als het interview met Carolien één ding aantoont is het dit: de grootbanken zijn nog altijd ziende blind. Duurzaam onmachtig de hand in eigen boezem te steken.

De vinger op de zere plek, Carolien? Dan voor de echte positivo's nu het goede nieuws. Die banken met hun rug naar de samenleving versterken een beweging, die allang is ingezet. Ze worden toenemend irrelevant. De klanten hebben ze steeds minder nodig. Zowel ondernemers als consumenten blijken creatief genoeg in het ontwikkelen en exploreren van alternatieven.

Fred van Leeuwen
Initiatiefnemer redonzedemocratie.nl